

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2081	Κυριακὴ Βαΐων (Φιλ. 4,4-9) 1 Ἀπριλίου 2018 πρῶι	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ὅλα ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ σκέψι

«Ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε» (Φιλ. 4,8)

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς, ἀγαπητοί μου, ποὺ λεγόμαστε Χριστιανοί, δὲν δίνουμε προσοχὴ καὶ σημασία στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ψυχῆς μας. Ποιές σκέψεις κυκλοφοροῦν στὴ διάνοιά μας, ποιὰ αἰσθήματα τρέφει ἡ καρδιά μας, ποιὰ εἶνε τὰ θελήματα τῆς ψυχῆς μας· νὰ ζητήματα, στὰ ὁποῖα δὲν δίνουμε προσοχή. Προσέχουμε μόνο τὸ ἐξωτερικὸ· ὅλη δηλαδὴ ἡ ἐξωτερικὴ μας συμπεριφορὰ νὰ εἶνε ἐν τάξει, «καθὼς πρέπει», σύμφωνη μὲ τὶς ἠθικὲς ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς κοινωνίας, καὶ **ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ψυχῆς μας**. «Καθαρίζουμε», σὰν ἄλλοι φαρισαῖοι, «τὸ ἐξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος», ἐνῶ τὸ «ἐσωθεν» κρύβει ὅ,τι ἀκάθαρτο καὶ ἀηδιαστικὸ (Ματθ. 23,25).

Καὶ μόνο ἀδιαφοροῦμε; Τὸ χειρότερο εἶνε ὅτι θέλουμε νὰ ἐξαπατοῦμε τὸν ἑαυτό μας καὶ νὰ καθησυχάζουμε τὴν ἀρρωστημένη συνείδησί μας μὲ τὸν φαρισαϊκὸ λογισμό, ὅτι δῆθεν μία ἀμαρτωλὴ κατάστασι (σκέψι, φαντασία, πρόθεσι, ἐπιθυμία, σχέδιο) μόνο ἂν φανερωθῆ συνιστᾷ ἀμαρτία· **ἐφ' ὅσον τὸ κακὸ δὲν ἐξωτερικεύεται** καὶ δὲν ἐκδηλώνεται δημοσίως ἀλλὰ μένει κρυμμένο μέσα μας, **δὲν ἀποτελεῖ ἀμαρτία!** Ἀφήνουμε ἔτσι ἐνσυνειδήτως καὶ ἐκουσίως νὰ βόσκουν μέσα μας ἀνενόχλητα ὅλα τὰ θηρία τῶν παθῶν, νὰ τρέφονται καὶ νὰ γιγαντώνονται, καὶ κοιμόμαστε ἡσυχοί. Τί ἀπάτη, τί πλάνη, τί κίνδυνος!

Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὰ παιδιά του καὶ τοὺς μαθητάς του δὲν ζητᾷ ἀπλῶς μία ἄψογη ἐξωτερικὴ συμπεριφορὰ. Πολλὲς φορὲς μᾶς ἔδειξε, ὅτι παραβλέπει, περιφρονεῖ κι ἀκόμα στηλιτεύει αὐτὸ τὸ «θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. 6,1· 23,5). **Μὲ τὸ ἔμπρακτο παράδειγμά του, ὅπως βλέπουμε, δίδαξε κάτι ἄλλο.**

✓ Δέχθηκε π.χ. τὴν πρόσκλησι τοῦ τελώνου **Ματθαίου** νὰ παρακαθίση στὸ τραπέζι μαζί μὲ

ἄλλους τελῶνες, ἐνῶ οἱ φαρισαῖοι ρωτοῦσαν πειραγμένοι· «Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;» (Ματθ. 9,11. Μάρκ. 2,16).

✓ Δέχθηκε στὰ πόδια του μύρα καὶ φιλήματα ἀπὸ **ἀμαρτωλὴ γυναῖκα**, ἐνῶ ὁ φαρισαῖος ποὺ τὸν φιλοξενοῦσε ἀμφισβητοῦσε μέσα του ἂν εἶνε προφήτης, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει «*τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ ἦτις ἄπτεται αὐτοῦ*» (Λουκ. 7,39).

✓ Πῆγε στὸ σπίτι τοῦ ἀμαρτωλοῦ **Ζακχαίου** κι αὐτὸ ἐξένισε τότε ὅλους· «*ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλύσαι*» (Λουκ. 19,7).

✓ Λίγο πρὸ τοῦ πάθους του δέχθηκε στὴ Βηθανία νὰ μυρωθῆ ἀπὸ ἄλλη **γυναῖκα**, ἐνῶ μερικοὶ ἀγανακτοῦσαν διαλογιζόμενοι «*Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆ τοῦ μύρου γέγονεν*;» (Μάρκ. 14,4).

Μ' αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ὁ Κύριος ἔδειξε ὅτι ἀδιαφορεῖ συχνὰ γιὰ τὴν «καθὼς πρέπει» κοινωνικὴ συμπεριφορὰ· ὄχι βέβαια γιὰ νὰ σκανδαλίση, ἀλλὰ γιὰ **νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ μιὰ βαθύτερη θεώρησι τῆς πνευματικῆς ζωῆς**. Ἀπὸ αὐτὰ ἐμπνεύσθησαν ἔπειτα στὴ ζωὴ τους καὶ πολλοὶ ἅγιοι ποὺ ἔμειναν γνωστοὶ στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία μὲ τὸ ἐπίθετο «σαλός».

Ὁ Χριστὸς προχωρεῖ πέρα ἀπὸ τὴν κατὰ κόσμον ἀξιοπρέπεια καὶ ζητᾷ τὴν **πλήρη καὶ βαθειὰ κάθαρσι τῆς ψυχῆς**, ἡ ὁποία φτάνει νὰ κοσκινίζη καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς λεπτοὺς διλογισμοὺς καὶ τὰ ἀνεπαίσθητα κινήματα τῆς ψυχῆς. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριός μας ἔψεξε καὶ καυτηρίασε τοὺς φαρισαῖους τῆς ἐποχῆς του, οἱ ὁποῖοι περιώριζαν ὅλη κι ὅλη τὴν ἠθικὴ στὰ ἐξωτερικὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, κι ἀδιαφοροῦσαν ἂν ἡ καρδιά τους εἶχε καταντήσῃ φωλιὰ τῶν φοβερωτέρων παθῶν. Γι' αὐτοὺς καὶ τοὺς ὁμοίους μ' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς εἶπε τὸ λόγο «*Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν*» (Ματθ. 23,26).

Αναπτύσσοντας τη διδασκαλία αυτή του Χριστού και ο απόστολος Παῦλος προτρέπει σήμερα, Κυριακή τῶν Βαΐων, τοὺς Φιλιππησίους, καὶ διὰ μέσου αὐτῶν ὅλους τοὺς Χριστιανούς, νὰ καθαρίσουν τὴν διάνοιά τους ἀπὸ κάθε πονηρὴ σκέψι. Τὸ κήρυγμά του εἶνε ὑψηλό, ἄς τὸ ἀκούσουμε· «*Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετῆ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε*» (Φιλ. 4,8). Δηλαδή· Ἀδελφοί μου Χριστιανοί, σταματήστε νὰ σκέπτεστε τὸ κακό· **ἡ διάνοιά σας** ἄς σκέπτεται πάντοτε τὸ καλό, ἄς γίνῃ μιὰ **πινακοθήκη καλῶν καὶ ὠραίων σκέψεων**.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ σκέπτονται οἱ Χριστιανοί; Τὸ καθορίζει λεπτομερῶς ὁ ἀπόστολος.

Νὰ σκέπτεστε, λέει, πρῶτα - πρῶτα «*ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ*». Σκέψεις ἀληθινές εἶνε ὅσα περιέχει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, τὰ διδάγματα τῶν ἀποστόλων, ἡ διδασκαλία τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας· γύρω ἀπὸ τὴν ἀλήθεια αὐτὴ νὰ στρέφεται ἡ διάνοιά μας. Ἡ σκέψι μας λοιπὸν νὰ βυθίζεται μέσα στὶς σελίδες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ἐντρυφᾷ στὰ θεῖα διδάγματα, ποὺ εἶνε καθαρὴ ἀλήθεια.

Νὰ σκέπτεστε, δεύτερον, «*ὅσα εἶνε σεμνά*». Σεμνές σκέψεις εἶνε ἐκεῖνες ποὺ δὲν προκαλοῦν ντροπή. Οἱ σκέψεις μας, δηλαδή, νὰ ἔναι τέτοιες ὥστε, καὶ ἂν τις ἐκφράσουμε μὲ τὸ στόμα καὶ τις ἀκούσουν οἱ ἄλλοι, νὰ μὴ μᾶς κάνουν νὰ κοκκινίζουμε. Ἡ διάνοιά μας νὰ μὴ βόσκη σὲ μέρη ἀκάθαρτα, νὰ μὴν ἀσχολῆται μὲ πρόσωπα καὶ πράγματα, ποὺ καὶ μόνο τὸ ὄνομά τους εἶνε ἀρκετὸ γιὰ ν' ἀνάψη καὶ νὰ πάρῃ φωτιὰ ἢ θρυαλλίδα τῆς ἀνηθικότητος.

Μακριὰ λοιπὸν ἀπὸ τὴν διάνοιά μας τὸ ψέμα καὶ τὸ ἄσεμνο· μακριὰ ἀκόμη τὸ ἄδικο. Νὰ σκεπτόμαστε «*ὅσα εἶνε δίκαια*». Ὑπάρχουν διάνοιες κακούργων, κλεπτῶν, πλεονεκτῶν ποὺ μέρα - νύχτα καταγίνονται γύρω ἀπὸ τὸ πῶς θὰ ἐγκληματήσουν, πῶς θ' ἀρπάξουν, πῶς θὰ θησαυρίσουν εἰς βάρος τῶν ἄλλων. Μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστιανὸ τέτοιες σκέψεις. Δικαίωμα εἰσόδου στὸ νοῦ μας ἄς ἔχουν μόνο σκέψεις ποὺ ἀποβλέπουν στὸ δίκαιο· πῶς ὁ πλησίον μας νὰ μὴν ἀδικηθῇ οὔτε στὸ ἐλάχιστο.

Νὰ σκέπτεστε, προτρέπει ἀκόμη ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*ὅσα εἶνε ἀγνά*». Οἱ σκέψεις μας πρέπει νὰ ἔναι ἀγνές. Ὑπάρχουν διάνοιες ποὺ σκέπτονται τὸ πονηρό, καταστρώνουν σχέδια ἐπὶ σχεδίων εἰς βάρος τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως τοῦ πλησίον. Μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστιανὸ τέτοιες σκέψεις. Ἡ

διάνοιά μας νὰ εἶνε κλειστὴ σὲ σκέψεις δολιότητος καὶ πονηρίας.

Νὰ σκέπτεστε «*ὅσα εἶνε προσφιλῆ*». Προσφιλές εἶνε κάθε τι ποὺ ἀρέσει στὸ Θεὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, στοὺς ἐνάρετους καὶ ἀγίους ἀνθρώπους. Βάζοντας σὲ ἐφαρμογὴ αὐτὸ τὸν κανόνα, πάρα πολλές σκέψεις δὲν θὰ βρίσκουν θέσι στὸ νοῦ μας· θὰ φεύγουν μακριὰ μας ἐάν, μόλις ἐμφανιστοῦν στὸν ὀρίζοντα τῆς ψυχῆς μας, λέμε στὸν ἑαυτό μας· «Αὐτὸ ποὺ σκέπτομαι αὐτὴ τὴ στιγμή εἶνε ἀρεστὸ στὸ Θεό;» ἢ «Θὰ ἤθελα ν' ἀκούσουν οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτὸ ποὺ ἐγὼ συζητῶ τώρα μέσα μου;» ἢ «Θὰ ἤθελα κάποιος νὰ γράψῃ σ' ἓνα χαρτὶ αὐτὸ ποὺ τώρα ἐγὼ σκέπτομαι κρυφὰ καὶ νὰ τὸ στείλῃ, σὰν ἓνα γράμμα, στοὺς γονεῖς μου, στοὺς δασκάλους μου ἢ στοὺς πνευματικούς μου πατέρες;».

Νὰ σκέπτεστε τέλος, συμβουλεύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «*ὅσα εἶνε εὐφρημα, εἴ τις ἀρετῆ καὶ εἴ τις ἔπαινος*». Εὐφρημα εἶνε ὅσα ἔχουν καλὴ φήμη καὶ δημιουργοῦν ὠφέλεια στοὺς συνανθρώπους μας. Αὐτὰ νὰ σκεπτόμαστε, κάθε ἀρετὴ καὶ κάθε τι καλὸ καὶ ἐπαινετό.

᾽ὦ πόσο θὰ προώδευε, ἀγαπητοί μου, καὶ **θὰ ἐξαγιαζόταν ἡ κοινωνία μας**, ἂν ὅλοι βάζαμε σὲ ἐφαρμογὴ τὴ χρυσοῦ αὐτὴ συμβουλὴ τοῦ ἀποστόλου!

Ἐάν εἶνε ἀλήθεια –καὶ εἶνε ἀλήθεια– ὅτι ἡ κακὴ καὶ πονηρὴ **σκέψι** εἶνε τὸ πρῶτο ῥάριο ποὺ γεννάει τὴν ἁμαρτία, τότε μὲ τὸ νὰ διώχῃ κάποιος καὶ νὰ θανατώσῃ τὴν πονηρὴ σκέψι ἐξοντώνει τὴν ἁμαρτία στὴ γέννησί της. Γιατὶ ἀπὸ τὶς κακὲς σκέψεις πηγαίνουμε πρὸς τὶς κακὲς πράξεις, ὅπως πάλι καὶ ἀπὸ τὶς ἀγαθὲς σκέψεις πηγαίνουμε πρὸς τὶς καλὲς πράξεις. **Ἀρχὴ ὅλων τῶν ἐγκλημάτων ἢ τῶν ἀρετῶν εἶνε ἡ σκέψις**. Θέλουμε λοιπὸν νὰ γίνουμε ἅγιοι, ψυχρὲς χριστιανικὲς; Ἐάν ἀρχίσουμε ἀπὸ σήμερα νὰ ἐφαρμόζουμε τὴ συμβουλὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, καὶ νὰ εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι σύντομα θὰ πλησιάσουμε στὴν ἀρετὴ· γιατί ἡ ἀρετὴ δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἐκδήλωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, τῶν σκέψεων καὶ τῶν αἰσθημάτων μας.

Λοιπὸν «*ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετῆ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε*»· τηρήστε στὴν πράξι αὐτὰ ποὺ εἶδατε στὴ δική μου ζωὴ, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ τότε «*ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν*», ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶνε πάντοτε μαζί σας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**